

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **F., s. r. o., D., IČO: X.**, zastúpeného advokátskou kanceláriou I., s. r. o., F., IČO: X., vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 21 Cob 170/2013, o námietke zaujatosti, takto

r o z h o d o l :

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. B. H. **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na tomto súde pod sp. zn. 21 Cob 170/2013.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaním z 15. 08. 2013, doručeným Krajskému súde v Trnave dňa 16. 08. 2013 vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi JUDr. B.H., ktorá je ako sudca pridelená na rozhodovanie o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 03. 07. 2013, č. k. 23 NSre 10/2013-1380.

Navrhovateľ námietku zaujatosti odôvodnil pochybnosťami o objektívnej nestrannosti JUDr. H. pri rozhodovaní o predmetnej veci, a to v duchu tzv. teórie zdania, podľa ktorej nie je dostatočné, že sudca má pocit, že je subjektívne nestranný, ale musí sa ako nestranný javiť aj z pohľadu účastníkov konania. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 47/05 z 11. 05. 2005.

Ako dôvod, spochybňujúci nestrannosť sudkyne uviedol, že JUDr. H. v období od 01. 05. 1980 do 09. 12. 1990 pracovala ako podnikový právnik v Š., š. p. H., pričom v tomto období prichádzala do styku s terajšími i bývalými spoločníkmi navrhovateľa. Prejednávané odvolanie smeruje proti uzneseniu o zamietnutí námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu zmien do obchodného registra, ktorým Okresný súd Trnava odmietol vykonať zápis navrhovaných zmien v spoločnosti F., s. r. o. Poukázal na skutočnosť, že JUDr. H. odovzdávala celú právnu agendu, ktorú dovtedy v rámci Š., š. p. H. spravovala, p. M.. Táto

agenda bola z pohľadu p. M. ako likvidátorky neúplná a nesprávne vedená. Nedostatky boli zo strany p. M. otvorene komunikované voči JUDr. H., čo negatívne poznačilo ich ďalšie vzťahy a vyvolalo skryté nepriateľstvo. Po stupňujúcich sa nezhodách JUDr. H. ukončila v podniku pracovný pomer z dôvodu nadbytočnosti, čo opätovne bolo z jej strany vnímané ako účelovo nastolená situácia, za ktorou stála p. M.. Z dôvodu osobných nezhôd JUDr. H. bola vylúčená z okruhu osôb, pôvodne patriacich medzi riadiacich pracovníkov štátneho podniku, ktorí sa zúčastnili na privatizácii Š.Š., š. p. H. a Š., š. p. D., na ktorej participovali všetci spoločníci F.. Navrhovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že JUDr. H. sa každoročne zúčastňovala rôznych akcií usporiadaných spoločnosťou F., čo je možné podložiť svedeckými výpoveďami. JUDr. H. je tiež rovesníčkou a dobrou kamarátkou Ing. R. Č. a títo boli spolužiaci v ročníku na Gymnáziu v H. a do dnešného dňa udržiavajú blízky priateľský vzťah. Navrhovateľ bol toho názoru, že JUDr. H. mala a má blízky vzťah práve s Ing. Č. a Ing. K., ktorí sa snažia obmedziť konanie p. M. a spoločníkov F. s cieľom ovládnuť spoločnosť a jej majetok. Uvedené väzby k spoločnosti F. a jeho bývalým či terajším spoločníkom smerujú k tomu, že JUDr. H. sa nemôže cítiť ani subjektívne ako nezaujatý a nestranný sudca. Prípadný subjektívny pocit a názor sudkyne o tom, že sa necíti byť zaujatá (subjektívny pocit), nie je dostatočným pre dovedenie záveru, že v konaní skutočne rozhoduje nestranný sudca. Je nutné, aby bola posúdená aj objektívna nestrannosť. Navrhuje preto JUDr. H. vylúčiť z rozhodovania o odvolaní voči uzneseniu Okresného súdu Trnava z 03. 07. 2013, č. k. 23 NSre 10/2013-1380.

Sudkyňa JUDr. B.H. vo vyjadrení k podanej námietke zaujatosti uviedla, že vec sp. zn. 21 Cob 170/2013, v ktorej je sudcom spravodajcom, bola do oddelenia senátu zapísaná dňa 31. 07. 2013. Poukázala na skutočnosť, že o odvolaní rozhoduje senát, pozostávajúci z troch sudcov a o veci sa rozhoduje hlasovaním, nejedná sa teda o rozhodnutie samosudcu. Potvrdila skutočnosť, že do 09. 12. 1990 bola zamestnaná v Š., š. p. H. vo funkcii podnikového právnik a v tomto čase z hľadiska svojho pracovného zaradenia nevyhnutne prichádzala do styku s mnohými osobami, ktoré boli v tom čase zamestnancami uvedeného podniku. V čase jej odchodu táto organizácia nebola v likvidácii, právnu agendu neodovzdávala p. M.. Menovaná pracovala v učtárni tohto podniku a jej nadriadeným bol ekonomický námestník, s ktorým v prípade potreby prichádzala JUDr. H. do styku. Nevie o žiadnom dôvode pre ktorý by mala odovzdávať agendu právneho oddelenia p. M., ani o dôvodoch, pre ktoré by mala voči nej pociťovať skryté nepriateľstvo. O privatizáciu Š., š. p.

sa osobitne nezaujímalá, ani sa na nej nezúčastňovala. Do času oboznámenia sa s obsahom navrhovateľom vznesenej námietky zaujatosti nemala vedomosť o tom, že v spoločnosti F., s. r. o. bola vedená na zozname partnerov spolupracujúcich s touto spoločnosťou, o jej aktivity sa vôbec nezaujíma, žiadnych akcií sa nezúčastňovala, uvádzané tvrdenia preto považuje za vymyslené a nepravdivé. O tom, aké sú vzájomné vzťahy spoločníkov spoločnosti F., s. r. o. nemá dôvod sa osobitne zaujímať, neudržiava žiadne vzťahy s Ing. K. ani s Ing. Č., nikdy neboli priateľmi a nie sú jej známe žiadne dôvody, pre ktoré by mala pociťovať skryté nepriateľstvo voči p. M., nemá žiaden vzťah k danej veci, k navrhovateľovi alebo k jeho zástupcovi, ktorý by dosiahol taký charakter a intenzitu, že jej bude brániť o veci nezávisle a nestranné rozhodnúť.

Na doplnenie uviedla, že vo veci, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 21 Cob 228/2012 bola spoločnosťou F., s. r. o. H. voči nej vznesená námietka zaujatosti založená na takmer totožných skutočnostiach ako v predmetnej veci, o ktorej už bolo rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp zn. 4 Ndob 32/2012 zo 04. 12. 2012 a z rovnakej podstaty vychádzali ďalšie námietky, o ktorých rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Ndob 19/2013 z 13. 06. 2013 a sp. zn. 3 Ndob 20/2013 z 18. 6. 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený podľa § 16 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) po preskúmaní vznesenej námietky zaujatosti dospel k záveru, že nie je daná existencia dôvodov na vylúčenie predsedníčky senátu JUDr. B.H. z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Podľa § 14 ods. 1 O. s. p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, účastníkom alebo k ich právnym zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Citovaným ustanovením Občianskeho súdneho poriadku ako základného procesného predpisu v občianskom súdnom konaní je zabezpečené základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len Listina) a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava SR). Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O. s. p. predstavuje výnimku z ústavnej

zásady, podľa ktorej nikto nemôže byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 ods. 1 Listiny a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na uvedené, sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo.

Z ustanovenia § 14 ods. 1 O. s. p., z ktorého je potrebné pri posudzovaní námietky zaujatosti vychádzať, vyplýva požiadavka nestrannosti súdu (sudcu). Nestrannosť sudcu je potrebné skúmať jednak zo subjektívneho hľadiska a jednak z objektívneho hľadiska. Preverovanie subjektívneho hľadiska vychádza zo zistenia osobného postoja konajúceho sudcu k veci, účastníkom alebo k ich zástupcom. Zo subjektívneho hľadiska je nestranný taký sudca, ktorý je podľa svojho vedomia a svedomia nezávislý na prejednávanej veci a účastníkoch sporu (ich zástupcoch) v tom zmysle, že je voči nim neutrálny, že voči nim nemá žiadne predsudky, priateľský, alebo naopak nepriateľský vzťah, teda že účastníci sú v jeho očiach úplne rovní, a že k právnemu vzťahu, ktorý rieši, nezískal vzťah ešte predtým, než mu vec pripadla na prejednanie a rozhodnutie, a je teda predpoklad, že vec bude posudzovať úplne nezávisle a slobodne. V prípade, že sudca jednoznačne a nespochybnujúcim spôsobom vyjadril svoje vnútorné presvedčenie o svojej nestrannosti, potom sa nestrannosť neustále predpokladá až kým nie je preukázaný opak. Objektívne hľadisko je založené na zistení, či sudca v každom štádiu súdneho konania poskytuje verejnosti dostatočné záruky vylučujúce akékoľvek oprávnené pochybnosti o tom, že bude v danej veci rozhodovať zaujato a v konečnom dôsledku nespravodlivo (tzv. teória zdania). Prvkom zásadného významu v otázke rozhodovania o zaujatosti sudcu je to, či obavy účastníka o nestrannosť sudcu sú reálne oprávnené, pričom uvedené obavy sa musia zakladať na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach tvrdených účastníkom.

Vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci zákon spája nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale vylúčenie sudcu je podmienené už aj samotnými pochybnosťami o jeho nezaujatosti. Nejde teda o hodnotenie subjektívneho pocitu sudcu, ktorý má vo veci konať a rozhodnúť, ani o hodnotenie subjektívnych pocitov účastníkov konania. Z rozhodovania môže byť vylúčený aj sudca, u ktorého vzhľadom k spôsobu konania vo veci, je možné objektívne pochybovať o jeho nezaujatosti, pretože sudca má byť

nielenže nezaujatý, ale jeho konanie a rozhodovanie vo veci sa má aj všeobecne javiť ako nestranné a nezaujaté.

V prejednávanej veci nadriadený súd z obsahu spisu zistil, že Krajskému súdu v Trnave bol dňa 31. 07. 2013 Okresným súdom Trnava predložený spis sp. zn. 23 Nsre 10/2013 na rozhodnutie o odvolaní spoločnosti F., s. r. o. (navrhovateľ). Vec bola pridelená na rozhodnutie senátu 21Cob, ktorého predsedníčkou a sudcom spravodajcom v prejednávanej veci, je JUDr. B. H..

Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade skúmal námietku zaujatosti zo subjektívnej stránky, pričom vychádzal z vyjadrenia konajúcej sudkyne, ktorá sa vo veci necíti zaujatá.

Nadriadený súd ďalej preskúmal nestrannosť namietanej sudkyne aj z objektívneho hľadiska so zameraním na navrhovateľom uvádzané dôvody.

Navrhovateľ spochybňuje nestrannosť sudkyne s poukazom na jej pôsobenie vo funkcii podnikovej právničky v štátnom podniku Š.H. v období do 09. 12. 1990. Ďalej poukazuje na negatívny postoj sudkyne k p. M., ako aj na intenzívne priateľstvo namietanej sudkyne s Ing. R. Č., ktorý sa snaží obmedziť konanie p. M. v spoločnosti F., s. r. o.

Nadriadený súd má za to, že skutočnosť, že sudkyňa prichádzala v rámci bežných pracovných kontaktov pred takmer 23 rokmi do styku s účastníkmi konania prípadne ďalšími spoločníkmi spoločnosti, ktorej sa konanie v predmetnej veci týka, nemožno považovať za dôvod pre spochybnenie jej nezaujatosti. JUDr. H. zároveň poprela nepriateľský vzťah k p. M. a rovnako poprela intenzívny priateľský vzťah s Ing. Č.. Pripustila síce, že vyššie spomenuté osoby pozná, avšak jej vzťah k týmto osobám nie je taký, aby dosiahol taký charakter a intenzitu, ktorá by jej bránila o prejednávanej veci nezávisle a nestranne rozhodnúť.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že námietka zaujatosti voči JUDr. B. H. nie je dôvodná, a preto návrhu na jej vylúčenie z konania a rozhodovania predmetnej veci v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 O. s. p. nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 09. septembra 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková